

מסורת הש"ס

דנשיס פסידיוס. שרוב עבודת קרקעות שלהן כשורים היסד
 אף מרשת הכרמים ונזרעם מנהיגים כלי המחרשה בעלה בין
 שדות הכרם עם הנזרעים ומומין אם העניים לפיכך אם אין
 העולים עליהם יש הפסד גדול שאין דרך הפועלים לחוס
 הכרם ועל השורים ומונהגים אותן
 הכפנים ועל הנשועות והם
 מתקלקלין והשורים נסחפין ונשכרים:
 מגור. קביליא בלע"ז: נודמו לו
 אוריסם. קס"ז טעמה מלשון דמכנד
 הכס דקא קל. גס. בשעיתא זו שאני
 שורפה ומה היא שרפפה: אי משום
 עינא. שמשולט בה עין ער של
 ארמני: אי משום גבירי. אי יונתה

תורה אור השלם

וְהָיָה הָעֵיז הַקָּרִיבָה אֶל
הַחֹלֶל וְלִקְחוּ וְקָנִי הָעֵיז
הַזֶּה וְעָנִילָת בְּקָר אֲשֶׁר
לֹא עֶבֶד כֶּה אֲשֶׁר לֹא
מִשְׁכָּה בְעָלִי:

2 לא תראה את שור
אחריך או את שיו נדחים
והתעלמות מדם השב
תשיכם לאחרי;

דברים כב א
3 אַפֶּס כִּי לֹא יִדְעָה בָּךְ
אֲבִיּוֹן כִּי בָרֶךְ יִכְרַכֶּךָ יי
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:
דברים טו ד

לעזי רש"י

קביל-א (קיביל-א). יחד,
קסול.
קסל"ה (קסל"א). צמד.
ודיל"ש. קנוקנת.

מוסף רש"י

ושעמים שאי אהם מהעולם. דמחיים
לא תוכל להעולם: ויהיו צבים
צבירות. האהדים צבים הקצרות
ואינם לפי כבודו. ששינים: או שנים
בעל מחלוקה שלו. שינעל בהשגחה
מרוצה על דמי האהדים: האי
עשה. השב תשיבם, ואת"ג דלא
תעשה נמי איכא חין לא תעשה
מועיל לדחות לא תעשה אלא
עשה הוא דקא דמי ליה כדאמרין
ביבמות (דף סא.). לא תעשה וטעם.
לנפש לא יעמא קדושים יהיו:

והתעלמה פעמים שאתה מ²
 היה כהן והיא בבית הקבר²
 שהיתה מלאכה שלו מרוב²
 למאי איצטריך קרא אילימא
 עשה והאי לא תעשה ועני
 ועשה ותו לא דחינן איסור
 חבירו מדרב יהודה אמר רב

לית ליה עלה עליה זכר פסולה
 עלה מחליץ כשרה וה"ר יצחק
 בספרי ויקחו אליך פרה בעיני שחאה
 מלאכה בפרט מטאת דלמחר ב' הוינו
 שותף אי מני לא בעיני ניוחא דבעי
 מן הנכרים דהייס לרביעה ודיק ש"מ
 י"ז דמשמע ליה דלאו מטעם עול פו
 מקרא דמן הבהמות (ו) ופ"ע חס' פ"ו
 כ"ג (ספרי דף ע"ה) לא תשיב אלנ
 עשה דקדושים יהיו אלנ אמאי

היה בבית הקברות, או שהיה זקן ואינה לסי כבודו. שאם היה של לא היה ממזר (סנהדרין)
 יסודי להשיגה (ברכות י"ט), או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבריו. שדמי נטיל מלאכתו
 האגדה ולא ידעו נעלים להשיב לו יותר ממה שמשיב להם ונמצא הוא מפסד (שם) כגון נוקב
 רגליהם שאם ילך ויחזירנה יפסד כנטיטו יותר מדמיה (סנהדרין יח.).

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

٧

בתורו דנפיש פסדייהו. ר"ח גרס כמזמור פירוש פועלים שמולימים השוורים לחרישה ואין מעמיקין המחרישה שלשה טפחים ואין הזרע נקלט היטב:ט
לצורכו ולצורכה מאי. דוקא בשטוחות כסות מציעא ליה וכל

"כתוריו דנפש פסדיהו: שומחה לצורכה
 אבל לא לכבודו וכו'; איכעיא להו לצורכו
 ולצורכה מאי ת"ש שומחה לצורכה לצורכה
 אין "הא לצורכו ולצורכה לא אימא סיפא
 אבל לא לכבודו לכבודו הוא דלא הא
 לצורכה ולצורכו שפיר דמי ^א מהא
 לכתא למשמע מינה ת"ש ^ב ולא ישמחנה
 על גבי מטה ולא על גבי ^ג מגוד לצרכו
 אבל ישמחנה על גבי מטה ועל גבי מגוד
 לצורכה נודמו לו אורחים לא ישמחנה לא
 על גבי מטה ולא על גבי מגוד בין לצורכו
 בין לצורכה שאני התם דמקלא קלי לה
 מיסוך עינא אי מושם גנבי תא שמע
^ד הכניסו לרבמא ורשה כשריה בשביל

ששתינן ותדוש פסולה והא הכא דלצורכו
לצזורכה הוא וקתני פסולה שאני התם
דאמר קרא 'אשר לא עובד בה מ"מ אי
הכי אפילו רישא נמי הא לא דמיא אלא
להא "דתני" שכן עליה עוף כשירה עלה
זכר פסולה מאי מעמא כדרב פפא
דאמר רב פפא אי כתיב עובד וקרינן עובד
הוה אמנא אפילו ממילא ואי כתיב עבד
וקרינן עבד הוה אמנא עד דעבד בה איהו
השתא דכתיב עבד וקרינן עובד בעינן
עובד דומיא דעבד 'מה עבד דניחא ליה
אף עובד דניחא ליה: כלי כסף וכלי נחושת
משחמש בהן וכו': ת"ר "המוצא כלי עץ
משחמש בהן כשביל שלא ידקבו וכלי
נחושת משחמש בהן בחמין אבל לא עד
ידי האור מפני שמשחיקן" כלי כסף
משחמש בהן בצונן אבל לא בחמין מפני
שמשחירן "מגריפות וקרדומות משחמש
בהן ברך אבל לא בקשה מפני שמפחיתן
והב וכלי זכוכית לא יגע בהן עד
שיביא אליהו "כדרך שאמרו באבידה כך
אמרו בפקדון פקדון מאי עבידתיה גביה
אמר רב אדא בר חמא אמר רב ששת
בפקדון שהלכו בעליהן למדינת הים:
מוצא שק או קופה [וכל דבר] שאין דרכו
ליטול הרי זה לא ישול: מנהיג מילי "דת"ר
ולם ופעמים שאי אתה מתעלם הא כיצד
ז' לא שהיה זקן ואינה לפי כבודו "או
משל חבירו לכך נאמר והתעלמת מהם
לכהן והוא בבית הקברות פשיטא האי
'ולא אתי עשה ודחי את לא תעשה
מקמי ממונא אלא לשלו מרובה משל
פא"ק דאמר רב יהודה אמר רב אפס כי
לא

ומאלי דפרישית אחי שפיר אי נמי סבר כ"ר
ומפון פירש דלג פליגי בפרה ענמה אלג בנת
עמ לקוחה פרה ור"א לית ליה הדיא דרשה ור"ה דמנא
דיק דף יז (ו.ס.) דחייב בנתי שמים אחאי מופסלה ואל
דק ויחמל דעושה מצינא ור"ה פסקן אין מעמדין
דק מונח היה לוי קדש נדק ביות אחי אחאי פסולה
דקמי בסיפא וכן היה ר"א פוסל בשאר קרבנות לכן ק
: היה שמו: **והא** אין עשה דוחה **א** העשה ויעשה
לסכן גדול אלג לא תעשה גרידא וואמאי והא אינ
מיב בזהיא פרשה ור"ה ור"ה כי אמרין דלון

תורה ולא עשו לפני משורת הדין. הקבורות לא צריכא מאי טעמא דהא חעשה שנאמר לנפש לא יטמא בתימתי

עין משפט
גר מצוה

קָלָו א מ״י פֿ״ג מַהֲלִי
גוֹלֶה וְאֶכֶדֶה הֲלִי
יֵא סַמֵּג עֵשֶׂן עַד טוֹשׁ״ע
חֲמ״ס פֿי רֶסֶן סַעֲפִין יח׃
קָלָו ב ג ד מ״י פֿ״י
מַהֲלִי רוֹחַ הֲלִי ג
וּפִ״א מַהֲלִי פֶרֶה אֲדוּמָה
הִלֵּכָה ז סַמֵּג עֵשֶׂן עַח
רַלֵּב׃

קללם וזו ח מ"י פ"ג
מה' גולה ואנדה
הלכה יב סמג עשין עד
טושי"ע ח"מ ס"י רסו טע"ף
יט:
קללם ט י מ"י שס ה' יב
ופ"ו מהלכות שאלה
ופקדון הלכה ד סמג שס
טושי"ע ח"מ ס"י רכז טע"ף
כא כז:

קמנ כ מיי פייא מהל
גזילה ואבדנה הלי ית
קמנ עטין עד טוש"ע ח"מ
סי רענ טוש"ע ב:
קמנ ל מיי שס הלסס יג
קמנ שס טוש"ע
ח"מ סי רענ טוש"ע א:
קמנ מ מיי שס פייא
הלסס א קמנ שס
טוש"ע ח"מ סי רענ
טוש"ע א:
קמנ כ מיי פייא שס
הלסס ית ופי'
מהלסס גזירות הלי טו:

רבינו חננאל

[illegible]

לֹא אֶתִי עֲשֵׂה וְדַחֵי אֶת לֹא